

410
 ριακῶν μεγάρων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν τὰς ἀναδιφῆσαι
 οὐ Σμίτ, τὰς καθ' ἅπασαν τὴν μικρὰν Ἀσίαν ἀνορύξεις καὶ
 περὶ αὐτῶν σοφωτάτας πραγματείας τοῦ Κ. Βογγοῦε, τοῦ
 Γεωργίου Περρῶ, τοῦ Ρενάν καὶ τοῦ Κ. Βαδιγκτῶνος, τὰς ἀν-
 σκαφάς ἐν Θήρᾳ, Τροίᾳ, Μίλαις καὶ Ὀλυμπίᾳ, τὰς ἰδιαιτέ-
 ραις ἀρχαιολογικαῖς ἀποκαλύψεις τῆς Παλαιστίνης. Ἐν αὐτῷ
 τούτῳ τῶν ἐκμυστηρεύσεων τῆς ἀρχαιότητος ἤθελον φανῇ
 τῶν λιμναίων πόλεων ἀνευρέσεις ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ,
 ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ καὶ Δανιμαρκίᾳ καὶ Σουηδίᾳ καὶ Ἀττα-
 παναρχαίων μνημείων τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως ἀνευρέσεις
 διότι αὗται ἀνάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς παλαιοντολογίας
 τῆς Γεωλογίας καὶ τῆς Ζωολογίας.

Μέγα καὶ πολύτιμον σέμνωμα διὰ τὸν αἰῶνα ἡμῶν εἶναι
 ναντιρρήτως αἱ ἑκτακτοὶ πρόοδοι τῆς γλωσσολογικῆς ἐπιστήμης
 αἵτινες τοσοῦτον συνέδραμον εἰς τὴν κατανόησιν τῆς ἀλλο-
 χίας τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ τῶν ἐθνολογικῶν σχέσεων
 τῶν λαῶν καὶ ἐν αἷς περιφανεστάτην θέσιν κατέχει τὸ ὄνομα
 Κ. Μάξ Μυλλέρου.

Ἀλλὰ δυστυχῶς πῶς νὰ μὴ ἀναλογισθῶμεν, ὑπὸ τὸ θάμνωμα
 τῶν μεγάλων ἐπιστημονικῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ἡμετέρου
 αἰῶνος, ὅτι κατ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν αἰῶνα ἢ τῶν εὐαισθη-
 τικῶν καρδία θλίβεται καθορώντων τὸ μέγα χάσμα ὅπερ ὁσημέρῃ
 ῥύνεται μεταξὺ τοῦ ὕψους τῆς διανοίας καὶ τῆς ταρταρώσεως
 τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς; Ὑπὸ τοῦ μελαγχολικοῦ τούτου αἰσθη-
 τος πολλάκις οἱ προγενέστεροι ἡμῶν κατελήφθησαν· ἀλλὰ ἡ
 λαγχολία αὕτη μεταπίπτει σήμερον εἰς ἀληθινὴν ἀπελπισίαν,
 οὐδέποτε, δυνατὸν εἰπεῖν, ἐπεκράτησε τοσαύτη ἠθικολογικὴ ἀπο-
 χία ὅση κατὰ τοὺς ἡμετέρους καιροὺς καὶ οὐδέποτε οὕτως ἐ-
 τρῶς ἐνεπαίχθη ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης. Καὶ διότι ἀλλο-
 καὶ ἄλλοτε περὶ τὸ λυπηρὸν τοῦτο θέμα ἡσχολήθη καὶ διαλέ-
 καὶ διότι κατὰ τὴν παροῦσαν τελετὴν οὐδὲν ἄλλο προτίθεται
 νὰ ὑπομνήσω τὴν διηνεκὴ καὶ ζωηρὰν καὶ ἰλιγγιώδη ἔκτα-
 καὶ ἔντασιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας ἥς ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω